

ஸ்ரீ:
ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:
ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

நம்மாழ்வார் அருளிச்செய்த
திருவிருத்தம்

This document has been prepared by

Sunder Kidāmbi

with the blessings of

ஸ்ரீ ரங்க₃ராமாநுஜ மஹாதே₃ஸிகன்

His Holiness śrīmad āṇḍavan śrīraṅgam

ஸ்ரீ:

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாய நம:

ஸ்ரீமதே நிக₃மாந்தமஹாதே₃ஸிகாய நம:

திருவிருத்தம்

தனியன்

கரு விருத்தக் குழி நீத்த பின் காமக் கடுங்குழி வீழ்ந்து *
ஒரு விருத்தம் புக்குழல் உறுவீர் ! உயிரின் பொருள்கட்கு *
ஒரு விருத்தம் புகுதாமல் குருகையர் கோன் உரைத்த *
திருவிருத்தத்தோர் அடி கற்றிரீர் திருநாட்டகத்தே

‡ பொய்ந் நின்ற ஞானமும் *
பொல்லா ஒழுக்கும் அழுக்குடம்பும் *
இந் நின்ற நீர்மை இனி யாம் உறாமை *
உயிர் அளிப்பான் எந் நின்ற யோனியும் ஆய்ப் பிறந்தாய்
இமையோர் தலைவா ! *
மெய்ந் நின்று கேட்டருளாய் *
அடியேன் செய்யும் விண்ணப்பமே || 1 ||

செழு நீர்த் தடத்து *
கயல் மிளிர்ந்தால் ஒப்ப *
சே அரிக் கண் அழு நீர் துளும்ப அலமருகின்றன *
வாழி அரோ ! முழு நீர் முகில் வண்ணன் கண்ணன்
விண் நாட்டவர் மூதுவர் ஆம் *
தொழு நீர் இணை அடிக்கே *
அன்பு சூட்டிய சூழ் குழற்கே || 2 ||

குழற் கோவலர் மடப் பாவையும் *
 மண் மகளும் *
 திருவும் நிழல் போல்வனர் கண்டு நிற்குங்கொல் மீளுங்கொல் *
 தண்ணைந் துழாய் அழல் போல் அடும் சக்கரத்தண்ணை
 விண்ணோர் தொழக் கடவும் *
 தழல் போல் சினத்த *
 அப் புள்ளின் பின் போன தனி நெஞ்சமே || 3 ||

தனி நெஞ்சம் முன் அவர் *
 புள்ளே கவர்ந்தது *
 தண்ணைந் துழாய்க்கினி நெஞ்சம் இங்குக் கவர்வது யாம் இலம் *
 நீ நடுவே முனி வஞ்சப் பேய்ச்சி முலை சுவைத்தான்
 முடி சூடு துழாய்ப் *
 பனி நஞ்ச மாருதமே *
 எம்மதாவி பனிப்பியல்வே || 4 ||

பனிப்பியல்வாக *
 உடைய தண் வாடை *
 இக் காலம் இவ்வூர்ப் பனிப்பியல்வெல்லாம் தவிர்ந்தெரி வீசும் *
 அந்தண்ணைந் துழாய் பனிப் புயல் சோரும் தடங்கண்ணி
 மாமைத் திறத்துக்கொலாம் *
 பனிப் புயல் வண்ணன் *
 செங்கோல் ஒரு நான்று தடாவியதே || 5 ||

தடாவிய அம்பும் *
 முரிந்த சிலைகளும் போக விட்டு *
 கடாயின கொண்டொல்கும் *
 வல்லி ஈதேனும் *

அசுரர் மங்கக் கடாவிய வேகப் பறவையின்

பாகன் மதன செங்கோல் *

நடாவிய கூற்றம் கண்டீர் *

உயிர் காமின்கள் ஞாலத்துள்ளே || 6 ||

ஞாலம் பனிப்பச் செறித்து *

நன்னீர் இட்டுக் கால் சிதைந்து *

நீல வல் ஏறு பொரா நின்ற வானம் இது *

திருமால் கோலம் சுமந்து பிரிந்தார் கொடுமை குழறு *

தண் பூங் காலம் கொலோ அறியேன் *

வினை ஆட்டியேன் காண்கின்றவே || 7 ||

காண்கின்றனகளும் *

கேட்கின்றனகளும் காணில் *

இந் நாள் பாண் குன்ற நாடர் பயில்கின்றன *

இதெல்லாம் அறிந்தோம் மாண் குன்றம் ஏந்தி தண்

மா மலை வேங்கடத்தும்பர் நம்பும் *

சேண் குன்றம் சென்று *

பொருள் படைப்பான் கற்ற திண்ணனவே || 8 ||

திண் பூஞ்சுடர் நுதி *

நேமி அஞ்செல்வர் *

விண் நாடனைய வண் பூ மணி வல்லி *

யாரே பிரிபவர் தாம் *

இவையோ கண் பூங்கமலம் கருஞ்சுடர்

ஆடி வெண் முத்தரும்பி *

வண் பூங்குவளை *

மட மான் விழிக்கின்ற மா இதழே || 9 ||

மாயோன் வட திருவேங்கட நாட *
 வல்லிக் கொடிகாள் ! நோயோ உரைக்கிலும் *
 கேட்கின்றிலீர் உரையீர் *
 நுமது வாயோ அது அன்றி வல் வினையேனும்
 கிளியும் மெள்கும் *
 ஆயோ அடும் தொண்டையோ *
 அறையோ இதறிவரிதே || 10 ||

அரியன யாம் இன்று காண்கின்றன *
 கண்ணன் விண் அனையாய் ! பெரியன காதம் *
 பொருட்கோ பிரிவென *
 ஞாலம் எய்தற்குரியன ஒண் முத்தும் பைம் பொன்னும்
 ஏந்தி ஓரோ குடங்கைப் *
 பெரியென கெண்டைக் குலம் *
 இவையோ வந்து பேர்கின்றவே || 11 ||

பேர்கின்றது மணி மாமை *
 பிறங்கி அள்ளல் பயலை ஊர்கின்றது *
 கங்குல் ஊழிகளே *
 இதெல்லாம் இனவே ஈர்கின்ற சக்கரத்தெம் பெருமான்
 கண்ணன் தண்ணந் துழாய் *
 சார்கின்ற நன்னெஞ்சினார் *
 தந்து போன தனி வளமே || 12 ||

தனி வளர் செங்கோல் நடாவு *
 தழல் வாய் அரசவியப் *
 பனி வளர் செங்கோல் இருள் வீற்றிருந்தது *
 பார் முழுதும் துனி வளர் காதல் துழாயைத் துழாவு

தண் வாடை தடிந்து *
இனி வளை காப்பவர் ஆர் *
எனை ஊழிகள் ஈர்வனவே || 13 ||

ஈர்வன வேலும் அஞ்சேலும் *
உயிர் மேல் மிளிர்ந்திவையோ பேர்வனவோ வல்ல *
தெய்வ நல் வேள் கணைப் *
பேர் ஒளியே சோர்வன நீலச் சுடர் விடு மேனி அம்மான் *
விசம்பூர் தேர்வன *
தெய்வம் அன்னீர் கண்ணோ இச்செழுங்கயலே || 14 ||

கயலோ நும கண்கள் என்று *
களிறு வினவி நிற்நீர் *
அயலோர் அறியிலும் ஈதென்ன வார்த்தை *
கடல் கவர்ந்த புயலோடுலாம் கொண்டல் வண்ணன்
புன வேங்கடத்தெம்மொடும் *
பயலோ இலீர் *
கொல்லைக் காக்கின்ற நாளும் பல பலவே || 15 ||

பல பல ஊழிகள் ஆயிடும் *
அன்றி ஓர் நாழிகையைப் *
பல பல கூறிட்ட கூறாயிடும் *
கண்ணன் விண் அனையாய் ! பல பல நாள் அன்பர்
கூடிலும் நீங்கிலும் யாம் மெலிதும் *
பல பல சூழல் உடைத்து *
அம்ம ! வாழி இப்பாய் இருளே || 16 ||

இருள் விரிந்தால் அன்ன *
மா நீர்த் திரை கொண்டு வாழியரோ இருள் பிரிந்தார் அன்பர் *

தேர் வழி தூரல் *
 அரவணை மேல் இருள் விரி நீலக் கரு நாயிறு சுடர்
 கால்வது போல் *
 இருள் விரி சோதிப் *
 பெருமான் உறையும் எறி கடலே ! || 17 ||

கடல் கொண்டெழுந்தது வானம் *
 அவ்வானத்தை அன்றிச் சென்று *
 கடல் கொண்டொழிந்த அதனால் இது *
 கண்ணன் மண்ணும் விண்ணும் கடல் கொண்டெழுந்த
 அக்காலங்கொலோ ! புயற் காலம் கொலோ ! *
 கடல் கொண்ட கண்ணீர் *
 அருவி செய்யா நிற்கும் காரிகையே || 18 ||

காரிகையார் *
 நிறை காப்பவர் யார் என்று *
 கார் கொண்டிண்ணே மாரி கை ஏறி *
 அறையிடும் காலத்தும் *
 வாழியரோ சாரிகைப் புள்ளர் அந்தண்ணந்துழாய்
 இறை கூய் அருளார் *
 சேரி கை ஏறும் *
 பழியாய் விளைந்ததென் சின் மொழிக்கே || 19 ||

சின் மொழி நோயோ கழி பெருந்தெய்வம் *
 இந் நோய் இனதென்றின் மொழி கேட்கும் *
 இளந் தெய்வம் அன்றிது *
 வேல ! நில் நீ என் மொழி கேண்மின் என் அம்மனைமீர் !
 உலகேழும் உண்டான் *

சொல் மொழி *
மாலை அந்தண்ணந்துழாய் கொண்டு சூட்டுமினே || 20 ||

சூட்டு நன் மாலைகள் *
தூயன வேந்தி *
விண்ணோர்கள் நன்னீர் ஆட்டி *
அந்துபம் தராநிற்கவே அங்கு *
ஓர் மாயையினால் ஈட்டிய வெண்ணெய் தொடு
உண்ணப் போந்திமில் ஏற்று வன் கூன் *
கோட்டிடை ஆடினை கூத்து *
அடல் ஆயர் தம் கொம்பினுக்கே || 21 ||

கொம்பார் தழை கை சிறு நாண் எறிவிலம் *
வேட்டை கொண்டாட்டம்பார் களிறு *
வினவுவதையர் *
புள் ஊரும் கள்வர் தம் பார் அகத்தென்றும் ஆடாதன
தம்மில் கூடாதன *
வம்பார் வினாச் சொல்லவோ *
எம்மை வைத்ததிவ் வான் புனத்தே || 22 ||

புனமோ புனத்தயலே *
வழி போகும் அரு வினையேன் *
மனமோ மகளிர் நும் காவல் சொல்லீர் *
புண்டரீகத்தங்கேழ் வனம் ஓர் அனைய
கண்ணான் கண்ணன் வானாடமரும் *
தெய்வத்தினம் ஓர் அனையீர்களாய் *
இவையோ நும் இயல்வுகளே || 23 ||

இயல்வாயின *
 வஞ்ச நோய் கொண்டுலாவும் *
 ஓரோ குடங்கைக் கயல் பாய்வன *
 பெரு நீர்க் கண்கள் தம்மொடும் *
 குன்றம் ஒன்றால் புயல் வாய் இன நிரை காத்த புள் ஊர்தி
 கள் ஊரும் துழாய்க் *
 கொயல் வாய் மலர் மேல் *
 மனத்தொடென் ஆங்கொல் எங்கோல் வளைக்கே || 24 ||

எங்கோல் வளை முதலா *
 கண்ணன் மண்ணும் விண்ணும் அளிக்கும் *
 செங்கோல் வளைவு விளை விக்குமால் *
 திறல் சேர் அமரர் தங்கோனுடைய தங்கோன் உம்பர்
 எல்லா யவர்க்கும் தங்கோன் *
 நங்கோன் உகக்கும் துழாய் *
 என் செய்யாதினி நானிலத்தே || 25 ||

‡ நானிலம் வாய்க் கொண்டு *
 நன்னீர் அற மென்று கோது கொண்ட *
 வேனில் அம் செல்வன் சுவைத்துமிழ் பாலை *
 கடந்த பொன்னே ! கால் நிலம் தோய்ந்து விண்ணோர்
 தொழும் கண்ணன் வெஃகாவுது *
 அம் பூந் தேன் இளஞ்சோலை அப்பாலது *
 எப்பாலைக்கும் சேமத்ததே || 26 ||

சேமம் செங்கோன் அருளே *
 செருவாரும் நட்பாகுவர் என்று *
 ஏமம் பெற வையம் சொல்லும் மெய்யே *

பண்டெல்லாம் அறை கூய் யாமங்கள் தோறெரி வீசும் நம்

கண்ணன் அந்தண்ணந்துழாய்த் *

தாமம் புனைய *

அவ்வாடை ஈதோ வந்து தண்ணென்றதே || 27 ||

தண்ணந்துழாய் *

வளை கொள்வது யாம் இழப்போம் *

நடுவே வண்ணம் துழாவி *

ஓர் வாடை உலாவும் *

வள் வாய் அலகால் புள் நந்துழாமே பொரு

நீர்த் திருவரங்கா ! அருளாய் *

எண்ணந் துழாவும் இடத்து *

உளவோ பண்டும் இன்னன்னவே || 28 ||

இன்னன்ன தூதெம்மை *

ஆள் அற்றப் பட்டிரந்தாள் இவள் என்று *

அன்னன்ன சொல்லா பெடையொடும் போய் வரும் *

நீலம் உண்ட மின்னன்ன மேனிப் பெருமான் உலகில்

பெண் தூது செல்லா *

அன்னன்ன நீர்மை கொலோ *

குடிச் சீர்மையில் அன்னங்களே || 29 ||

அன்னம் செல்வீரும் *

வண்டானம் செல்வீரும் தொழுதிரந்தேன் *

முன்னம் செல்வீர்கள் மறவேன்மினோ *

கண்ணன் வைகுந்தனோடென் நெஞ்சினாரைக் கண்டால்

என்னைச் சொல்லி *

அவரிடை நீர் இன்னம் செல்லீரோ *
இதுவோ தகவென்றிசைமின்களே || 30 ||

இசை மின்கள் தூதென்று *
இசைத்தால் இசையிலம் *
என் தலை மேல் அசை மின்கள் என்றால் *
அசையும் கொலாம் *
அம் பொன் மா மணிகள் திசை மின் மிளிரும்
திருவேங்கடத்து வன் தாள் சிமயம் மிசை *
மின் மிளிரியப் போவான் *
வழிக் கொண்ட மேகங்களே || 31 ||

மேகங்களோ ! உரையீர் *
திருமால் திருமேனி ஒக்கும் யோகங்கள் *
உங்களுக்கெவ் வாறு பெற்றீர் *
உயிர் அளிப்பான் மாகங்கள் எல்லாம் திரிந்து
நன்னீர்கள் சுமந்து *
நுந் தம் ஆகங்கள் நோவ *
வருத்தும் தவமாம் அருள் பெற்றதே || 32 ||

அருள் ஆர் திருச் சக்கரத்தால் *
அகல் விசும்பும் நிலனும் *
இருள் ஆர் வினை கெடச் *
செங்கோல் நடாவுதிர் *
ஈங்கோர் பெண்பால் பொருளோ எனும் இகழ்வோ
இவற்றின் புறத்தாள் என்றெண்ணோ *
தெருளோம் அரவணையீர் *
இவள் மாமை சிதைக்கின்றதே || 33 ||

சிதைக்கின்றதாழி *
 என்றாழியைச் சீறி *
 தன் சீறடியால் உதைக்கின்ற நாயகன் *
 தன்னொடு மாலே *
 உனது தண் தார் ததைக்கின்ற தண்ணந்துழாய் அணிவான்
 அதுவே மனமாய்ப் *
 பதைக்கின்ற மாதின் திறத்து *
 அறியேன் செயற் பாலதுவே || 34 ||

பால் வாய்ப் பிறைப் பிள்ளை *
 ஒக்கலைக் கொண்டு *
 பகல் இழந்த மேல் பால் திசைப் பெண் *
 புலம்புறு மாலை *
 உலகளந்த மால் பால் துழாய்க்கு மனம் உடையார்க்கு
 நல்கிற்றை எல்லாம் *
 சோல்வான் புகுந்து *
 இதுவோர் பனி வாடை துழாகின்றதே || 35 ||

துழா நெடும் சூழ் இருள் என்று *
 தன் தண் தார் அது பெயரா எழா நெடு ஊழி *
 எழுந்த இக்காலத்தும் *
 ஈங்கிவளோ வழா நெடுந் துன்பத்தள்
 என்றிரங்கார் அம்மனோ ! *
 இலங்கைக் குழா நெடு மாடம் *
 இடித்த பிரானார் கொடுமைகளே ! || 36 ||

கொடுங்கால் சிலையர் *
 நிரை கோள் உழவர் *

கொலையில் வெய்ய கடுங்கால் இளைஞர் *
 துடி படும் கவ்வைத்து *
 அரு வினையேன் நெடுங்காலமும் கண்ணன் நீள்
 மலர்ப் பாதம் பரவிப் பெற்ற *
 தொடுங்கால் ஓசியும் இடை *
 இளமான் சென்ற சூழ் கடமே || 37 ||

கடம் ஆயினகள் கழித்துத் *
 தன் கால் வன்மையால் *
 பல நாள் தடம் ஆயின புக்கு *
 நீர் நிலை நின்ற தவம் இது கொல் *
 குடம் ஆடி இம் மண்ணும் விண்ணும் குலுங்க உலகளந்து *
 நடம் ஆடிய பெருமான் *
 உரு ஒத்தன நீலங்களே || 38 ||

நீலத் தடவரை மேல் *
 புண்டரீக நெடுந் தடங்கள் போல *
 பொலிந்தெமக்கெல்லா விடத்தவும் *
 பொங்கு முந்நீர் ஞாலப் பிரான் விசும்புக்கும் பிரான்
 மற்றும் நல்லோர் பிரான் *
 கோலம் கரிய பிரான் *
 எம் பிரான் கண்ணின் கோலங்களே || 39 ||

கோலப் பகல் களிறொன்று கல் புய்ய *
 குழாம் விரிந்த நீலக் கங்குல் *
 களிறெல்லாம் நிறைந்தன *
 நேர் இழையீர் ! ஞாலப் பொன் மாதின் மணாளன்
 துழாய் நங்கள் சூழ் குழற்கே *

ஏலப் புனைந்தென்னைமார் *
எம்மை நோக்குவதென்று கொலோ ! || 40 ||

என்றும் புன் வாடை *
இது கண்டறிதும் *
இவ்வாறு வெம்மை ஒன்றும் உருவும் *
சுவடும் தெரியிலம் *
ஓங்கசுரர் பொன்றும் வகை புள்ளை ஊர்வான்
அருள் அருளாத இந்நாள் *
மன்றில் நிறை பழி தூற்றி *
நின்றென்னை வன் காற்றடுமே || 41 ||

வன் காற்றறைய *
ஒருங்கே மறிந்து கிடந்தலர்ந்த *
மென் கால் கமலத் தடம் போல் பொலிந்தன *
மண்ணும் விண்ணும் என் காற்களவின்மை காண்மின்
என்பான் ஒத்து வான் நிமிர்ந்த *
தன் காற்பணிந்த என்பால் *
எம் பிரான தடங்கண்களே || 42 ||

கண்ணும் செந்தாமரை *
கையும் அவை அடியோ அவையே *
வண்ணம் கரியதோர் மால் வரை போன்று *
மதி விகற்பால் விண்ணும் கடந்தும்பர் அப்பால் மிக்கு
மற்றெப்பால் எவர்க்கும் *
எண்ணும் இடத்ததுவோ *
எம் பிரானதெழில் நிறமே || 43 ||

நிறம் உயர் கோலமும் *
 பேரும் உருவும் இவை இவை என்று *
 அற முயல் ஞானச் சமயிகள் பேசிலும் *
 அங்கங்கெல்லாம் உற உயர் ஞானச் சுடர்
 விளக்காய் நின்றதன்றி *
 ஒன்றும் பெற முயன்றார் இல்லையால் *
 எம் பிரான பெருமையையே || 44 ||

பெருங்கேழலார் தம் *
 பெருங்கண் மலர்ப் புண்டரீகம் *
 நம் மேல் ஒருங்கே பிறழ வைத்தார் *
 இவ்வ காலம் *
 ஒருவர் நம் போல் வருங்கேழ்பவர் உளரே தொல்லை
 வாழியம் சூழ் பிறப்பு *
 மருங்கே வரப் பெறுமே *
 சொல்லு வாழி மட நெஞ்சமே ! || 45 ||

மட நெஞ்சம் என்றும் தமதென்றும் *
 ஓர் கருமம் கருதி விட நெஞ்சை உற்றார் *
 விடவோ அமையும் *
 அப்பொன் பெயரோன் தட நெஞ்சம் கீண்ட பிரானார்
 தமதடிக் கீழ் விடப் போய்த் *
 திட நெஞ்சமாய் *
 எம்மை நீத்தின்று தாறும் திரிகின்றதே || 46 ||

திரிகின்றது வட மாருதம் *
 திங்கள் வெந்தீ முகந்து *
 சொரிகின்றது *

அதுவும் அது *

கண்ணன் விண்ணூர் தொழுவே சரிகின்றது சங்கம்

தண்ணந்துழாய்க்கு வண்ணம் பயலை *

விரிகின்றது முழு மெய்யும் *

என் ஆம் கொல் என் மெல்லியற்கே || 47 ||

மெல்லியல் ஆக்கைக் கிருமி *

குருவில் மிளிர் தந்தாங்கே செல்லிய செல்கைத்து *

உலகை என் காணும் *

என்னாலும் தன்னைச் சொல்லிய சூழல் திருமால்

அவன் கவி யாது கற்றேன் *

பல்லியின் சொல்லும் சொல்லா *

கொள்வதோ உண்டு பண்டு பண்டே || 48 ||

பண்டும் பல பல *

வீங்கிருள் காண்டும் *

இப் பாய் இருள் போல் கண்டும் அறிவதும் *

கேட்பதும் யாம் இலம் *

காள வண்ண வண்டுண் துழாய்ப் பெருமான்

மதுசூதனன் தாமோதரன் *

உண்டும் உமிழ்ந்தும் கடாய *

மண் நேர் அன்ன ஒண்ணுதலே ! || 49 ||

ஒண்ணுதல் மாமை *

ஒளி பயவாமை *

விரைந்து நந் தேர் நண்ணுதல் வேண்டும் *

வலவ ! கடாகின்று *

தேன் நவின்ற விண் முதல் நாயகன் நீள் முடி

வெண் முத்த வாசிகைத்தாய் *
 மண் முதல் சேர்வுற்று *
 அருவி செய்யா நிற்கும் மா மலைக்கே || 50 ||

மலை கொண்டு மத்தா அரவால் சுழற்றிய *
 மாயப் பிரான் *
 அலை கண்டு கொண்ட *
 அமுதம் கொள்ளாது கடல் *
 பரதர் விலை கொண்டு தந்த சங்கம் இவை
 வேரித் துழாய் துணையாத் *
 துலை கொண்டு தாயம் கிளர்ந்து *
 கொள்வான் ஒத்தழைக்கின்றதே || 51 ||

அழைக்கும் கருங்கடல் *
 வெண் திரைக் கைக் கொண்டு போய் *
 அலர் வாய் மழைக் கண் மடந்தை *
 அரவணை ஏற *
 மண் மாதர் விண்வாய் அழைத்துப் புலம்பி முலை
 மலை மேல் நின்றும் ஆறுகளாய் *
 மழைக் கண்ண நீர் *
 திருமால் கொடியான் என்று வார்கின்றதே ! || 52 ||

வார் ஆயின முலையாள் இவள் *
 வானோர் தலைமகன் ஆம் *
 சீர் ஆயின தெய்வ நன்னோய் இது *
 தெய்வத் தண்ணந்துழாய்த் தார் ஆயினும் தழை
 ஆயினும் தண் கொம்பதாயினும் *

கீழ் வேர் ஆயினும் *
நின்ற மண் ஆயினும் கொண்டு வீசமினே || 53 ||

வீசம் சிறகால் பறத்திர் *
விண் நாடு நுங்கட்கெளிது பேசும் படி *
அன்ன பேசியும் போவது *
நெய் தொடு உண்டேசும் படி அன்ன செய்யும் எம் ஈசர்
விண்ணோர் பிரானார் *
மாசில் மலர் அடிக் கீழ் *
எம்மைச் சேர்விக்கும் வண்டுகளே || 54 ||

வண்டுகளோ ! வம்மின் *
நீர்ப் பூ நிலப் பூ மரத்தில் ஒண் பூ *
உண்டு களித்துழல் வீர்க்கொன்றுரைக்கியம் *
ஏனம் ஒன்றாய் மண் துகள் ஆடி வைகுந்தம் அன்னாள்
குழல் வாய் விரை போல் *
விண்டுகள் வாரும் *
மலர் உளவோ நும் வியல் இடத்தே || 55 ||

வியல் இடம் உண்ட பிரானார் *
விடுத்த திரு அருளால் *
உயல் இடம் பெற்றுய்ந்தம் அஞ்சலம் தோழி *
ஓர் தண் தென்றல் வந்தயல் இடை யாரும் அறிந்திலர்
அம் பூந் துழாயின் இன் தேன் *
புயலுடை நீர்மையினால் *
தடவிறறென் புலன் கலனே || 56 ||

புலக் குண்டலப் *
புண்டரீகத்த போர்க் கெண்டை *

வல்லி ஒன்றால் விலக்குண்டுலாகின்று *
 வேல் விழிக்கின்றன *
 கண்ணன் கையால் மலக்குண்டமுதம் சுரந்த
 மறி கடல் போன்றவற்றால் *
 கலக்குண்ட நான்கு கண்டார் *
 எம்மை யாரும் கழறலரே || 57 ||

கழல் தலம் ஒன்றே *
 நில முழுதாயிற்று *
 ஒரு கழல் போய் நிழல் தர *
 எல்லா விசம்பும் நிறைந்தது *
 நீண்ட அண்டத்துழறலர் ஞானச் சுடர் விளக்காய்
 உயர்ந்தோரை இல்லா *
 அழறலர் தாமரைக் கண்ணன் *
 என்னோ இங்களக்கின்றதே || 58 ||

அளப்பரும் தன்மைய *
 ஊழி அம் கங்குல் *
 அம் தண்ணந்துழாய்க்குளப் பெருங்காதலின் *
 நீளிய ஆய் உள *
 ஓங்கு முந்நீர் வளப் பெரு நாடன் மதுசூதனன்
 என்னும் வல் வினையேன் *
 தளப் பெரு நீள் முறுவல் *
 செய்ய வாய தட முலையே || 59 ||

‡ முலையோ முழு முற்றும் போந்தில *
 மொய் பூங்குழல் குறிய கலையோ அரை இல்லை *
 நாவோ குழறும் *

கடல் மண் எல்லாம் விலையோ என மிளிரும்

கண் இவள் பரமே ! *

பெருமான் மலையோ *

திருவேங்கடம் என்று கற்கின்ற வாசகமே || 60 ||

வாசகம் செய்வது நம் பரமே *

தொல்லை வானவர் தம் நாயகன் *

நாயகர் எல்லாம் தொழும் அவன் *

ஞால முற்றும் வேய் அகம் ஆயினும் சோரா வகை *

இரண்டே அடியால் தாயவன் *

ஆய்க் குலமாய் வந்து தோன்றிற்று நம் இறையே || 61 ||

இறையோ இரக்கினும் *

ஈங்கோர் பெண்பால் எனவும் இரங்காது *

அறையோ ! என *

நின்றதிரும் கருங்கடல் *

ஈங்கிவள் தன் நிறையோ இனி உன்

திரு அருளால் அன்றிக் *

காப்பரிதால் முறையோ *

அரவணை மேல் பள்ளி கொண்ட முகில் வண்ணனே ! || 62 ||

வண்ணம் சிவந்துள *

வானாடமரும் குளிர் விழிய *

தண் மென் கமலத் தடம் போல் பொலிந்தன *

தாம் இவையோ கண்ணன் திருமால் திருமுகம்

தன்னொடும் காதல் செய்தேற்கு *

எண்ணம் புகுந்து *

அடியேனொடிக்காலம் இருக்கின்றதே || 63 ||

இருக்கார் மொழியால் *
 நெறி இழுக்காமை *
 உலகளந்த திருத் தாள் இணை *
 நிலத்தேவர் வணங்குவர் *
 யாமும் அவா ஒருக்கா வினையொடும் எம்மொடும்
 நொந்து கனி இன்மையின் *
 கருக்காய் கடிப்பவர் போல் *
 திருநாமச் சொல் கற்றனமே || 64 ||

கற்றுப்பிணை மலர்க் *
 கண்ணின் குலம் வென்று *
 ஓரோ கருமம் உற்றுப் பயின்று *
 செவியொடுசாவி *
 உலகம் எல்லாம் முற்றும் விழுங்கி உமிழ்ந்த
 பிரானார் திரு அடிக் கீழ் *
 உற்றும் உறாதும் *
 மிளிர்ந்த கண்ணாய் எம்மை உண்கின்றவே ! || 65 ||

உண்ணாதுறங்காது *
 உணர்வுறும் எத்தனை யோகியர்க்கும் *
 எண்ணாய் மிளிரும் இயல்பினவாம் *
 எரி நீர் வளி வான் மண் ஆகிய எம் பெருமான் தனது
 வைகுந்தம் அன்னாள் *
 கண்ணாய் அரு வினையேன் *
 உயிர் ஆயின காவிகளே || 66 ||

காவியும் நீலமும் வேலும் கயலும் *
 பல பல வென்று *

ஆவியின் தன்மை அளவல்ல பாரிப்பு *
 அசுரைச் செற்ற மாவியம் புள் வல்ல மாதவன்
 கோவிந்தன் வேங்கடம் சேர் *
 தூவியம் பேடை அன்னாள் *
 கண்கள் ஆய துணை மலரே || 67 ||

மலர்ந்தே ஒழிந்தில *
 மாலையும் மாலைப் பொன் வாசிகையும் *
 புலந் தோய் தழைப் பந்தர் *
 தண்டுற நாற்றி *
 பொரு கடல் சூழ் நிலந் தாவிய எம் பெருமான் தனது
 வைகுந்தம் அன்னாய் ! *
 கலந்தார் வரவெதிர் கொண்டு *
 வன் கொன்றைகள் கார்த்தனவே || 68 ||

கார் ஏற்றிருள் செகில் ஏற்றின் *
 சுடருக்குளைந்து *
 வெல்வான் போர் ஏற்றெதிர்ந்தது *
 புன் தலை மாலை *
 புவனி எல்லாம் நீர் ஏற்றளந்த நெடிய பிரான்
 அருளா விடுமே *
 வார் ஏற்றிள முலையாய் *
 வருந்தேல் உன் வளைத்திறமே || 69 ||

வளை வாய்த் திருச் சக்கரத்து *
 எங்கள் வானவனார் முடி மேல் *
 தளை வாய் நறுங்கண்ணித் *
 தண்ணந்துழாய்க்கு வண்ணம் பயலை *

விளைவான் மிக வந்து நாள் திங்கள்

ஆண்டுழி நிற்க *

எம்மை உளைவான் புகுந்து *

இது ஓர் கங்குல் ஆயிரம் ஊழிகளே || 70 ||

ஊழிகளாய் *

உலகேழும் உண்டான் என்றிலம் *

பழம் கண்டாழி களாம் *

பழ வண்ணம் என்றேற்கு *

அஃதே கொண்டன்னை நாழ் இவளோ என்னும் ஞாலம்

உண்டான் வண்ணம் சொல்லிற்றென்னும் *

தோழிகளோ ! உரையீர் *

எம்மை அம்மனை சூழ்கின்றவே || 71 ||

சூழ்கின்ற கங்குல் *

சுருங்கா இருளின் கருந் திணிம்பை *

போழ்கின்ற திங்கள் அம் பிள்ளையும் போழ்க *

துழாய் மலர்க்கே தாழ்கின்ற நெஞ்சத்தொரு

தமியாட்டியேன் மாமைக்கின்று *

வாழ்கின்றவாறிதுவோ *

வந்து தோன்றிற்று வாலியதே || 72 ||

வால் வெண் நிலவுலகாரச் சுரக்கும் *

வெண் திங்கள் என்னும் *

பால் விண் சுரவி சுர முதிர் மாலை *

பரிதி வட்டம் போலும் சுடர் அடல் ஆழிப் பிரான்

பொழில் ஏழ் அளிக்கும் *

சால்பின் தகைமை கொலாம் *
தமியாட்டி தளர்ந்ததுவே || 73 ||

தளர்ந்தும் முறிந்தும் *
வரு திரைப் பாயல் *
திரு நெடுங்கண் வளர்ந்தும் அறிவுற்றும் *
வையம் விழுங்கியும் *
மால் வரையைக் கிளர்ந்து மறிதரக் கீண்டெடுத்தான்
முடி சூடு துழாய் *
அளைந்துண் சிறு பசுந்தென்றல் *
அந்தோ வந்துலாகின்றதே ! || 74 ||

உலாகின்ற கெண்டை ஒளி அம்பு *
எம் ஆவியை ஊடுருவக் குலாகின்ற *
வெஞ்சிலை வாள் முகத்தீர் *
குனி சங்கிடறிப் புலாகின்ற வேலைப் புணரி
அம் பள்ளி அம்மான் *
அடியார் நிலாகின்ற வைகுந்தமோ *
வையமோ நும் நிலை இடமே || 75 ||

இடம் போய் விரிந்திவ்வுலகளந்தான் *
எழில் ஆர் தண் துழாய் *
வடம் போதினையும் மட நெஞ்சமே *
நங்கள் வெள் வளைக்கே விடம் போல் விரிதல்
இது வியப்பே வியன் தாமரையின் *
தடம் போதொடுங்க *
மெல் ஆம்பல் அலர்விக்கும் வெண் திங்களே || 76 ||

திங்களம் பிள்ளை புலம்பத் *
 தன் செங்கோல் அரசு பட்ட *
 செங்களம் பற்றி நின்றெள்கு புன் மாலை *
 தென்பால் இலங்கை வெங்களம் செய்த நம் விண்ணோர்
 பிரானார் துழாய் துணையா *
 நங்களை மாமை கொள்வான் *
 வந்து தோன்றி நலிகின்றதே || 77 ||

நலியும் நரகனை வீட்டிற்றும் *
 வாணன் திண் தோள் துணித்த வலியும் பெருமையும் *
 யாம் சொல்லும் நீர்த்தல்ல *
 மை வரை போல் பொலியும் உருவிற் பிரானார் புனை
 பூந் துழாய் மலர்க்கே *
 மெலியும் மட நெஞ்சினார் *
 தந்து போயின வேதனையே ! || 78 ||

வேதனை *
 வெண் புரி நூலனை *
 விண்ணோர் பரவ நின்ற நாதனை *
 ஞாலம் விழுங்கும் அநாதனை *
 ஞாலம் தத்தும் பாதனைப் பாற்கடல் பார்ப்பனை
 மேல் பள்ளி கொண்டருளும் *
 சீதனையே தொழுவார் *
 விண் ஁ளாரிலும் சீரியரே || 79 ||

சீர் அரசாண்டு தன் செங்கோல் *
 சில நாள் செலீ இக்கழிந்த *
 பார் அரசொத்து மறைந்தது நாயிறு *

பார் அளந்த பேர் அரசே ! எம் விசும்பரசே ! எம்மை

நீத்து வஞ்சித்த *

ஓர் அரசே ! அருளாய் *

இருளாய் வந்துறுகின்றதே || 80 ||

உறுகின்ற கன்மங்கள் *

மேலன ஓர்ப் பிலராய் *

இவளைப் பெறுகின்ற தாயர் *

மெய்ந் நொந்து பெறார் கொல் *

துழாய் குழல் வாய்த் துறுகின்றிலர் தொல்லை வேங்கடம்

ஆட்டவும் சூழ்கின்றிலர் *

இறுகின்றதால் இவள் ஆகம் *

மெல் ஆவி எரி கொள்ளவே || 81 ||

எரி கொள் செந் நாயிறு *

இரண்டுடனே உதய மலை வாய் *

விரிகின்ற வண்ணத்த எம் பெருமான் கண்கள் *

மீண்டவற்றுள் எரி கொள் செந்தீ வீழ் அசுரரைப் போல

எம் போலியர்க்கும் *

விரிவ சொல்லீர் இதுவோ *

வைய முற்றும் விளரியதே || 82 ||

விளரிக் குரல் அன்றில் மென் பெடை மேகின்ற *

முன்றில் பெண்ணை *

முளரிக் குரம்பை இது இது ஆக *

முகில் வண்ணன் பேர் கிளரிக் கிளரிப் பிதற்றும் மெல்

ஆவியும் நைவும் எல்லாம் *

தளரிற் கொலோ அறியேன் *
உய்யல் ஆவதித் தையலுக்கே ! || 83 ||

தையல் நல்லார்கள் குழாங்கள் *
குழிய குழுவினுள்ளும் *
ஐய நல்லார்கள் *
குழிய விழவினும் *
அங்கங்கெல்லாம் கைய பொன் ஆழி வெண் சங்கொடும்
காண்பான் அவாவுவன் நான் *
மைய வண்ணா ! மணியே *
முத்தமே ! எந்தன் மாணிக்கமே ! || 84 ||

மாணிக்கம் கொண்டு குரங்கெறிவொத்து *
இருளோடு முட்டி *
ஆணிப் பொன் அன்ன சுடர் படு மாலை *
உலகளந்த மாணிக்கமே ! என் மரகதமே !
மற்றொப்பாரை இல்லா *
ஆணிப் பொன்னே *
அடியேன் அடி ஆவி அடைக்கலமே ! || 85 ||

அடைக் கலத்தோங்கு கமலத்தலர் அயன் *
சென்னி என்னும் *
முடைக் கலத்தூண் முன் அரனுக்கு நீக்கியை *
ஆழி சங்கம் படைக்கலம் ஏந்தியை
வெண்ணெய்க்கன்றாய்ச்சி வன் தாம்புகளால் *
புடைக் கலந்தானை எம்மானை *
என் சொல்லிப் புலம்புவனே || 86 ||

புலம்பும் கன குரல் *
 போழ் வாய அன்றிலும் *
 பூங்கழி பாய்ந்தலம்பும் கன குரல் *
 சூழ் திரை ஆழியும் *
 ஆங்கவை நின் வலம் புள்ளது நலம் பாடும் இது
 குற்றம் ஆக *
 வையம் சிலம்பும் படி செய்வதே *
 திருமால் இத்திருவினையே || 87 ||

திருமால் உரு ஒக்கும் மேரு *
 அம் மேருவில் செஞ்சுடரோன் திருமால் திருக்கைத் *
 திருச் சக்கரம் ஒக்கும் *
 அன்ன கண்டும் திருமால் உருவோடவன் சின்னமே
 பிதற்றா நிற்பதோர் *
 திருமால் தலைக்கொண்ட நங்கட்கு *
 எங்கே வரும் தீ வினையே || 88 ||

தீ வினைக்கரு நஞ்சை *
 நல் வினைக்கின் அமுதத்தினை *
 பூவினை மேவிய தேவி மணாளனை *
 புன்மை என்காதாவினை மேய்க்கும் வல் ஆயனை
 அன்றுலகீர் அடியால் *
 தாவின ஏற்றை எம்மானை *
 எஞ்ஞான்று தலைப்பெய்வனே || 89 ||

தலைப் பெய்து யான் *
 உன் திரு அடிச் சூடும் தகைமையினால் *
 நிலைப்பெய்த ஆக்கைக்கு *

நோற்ற இம்மாயமும் *
 மாயம் செவ்வே நிலைப் பெய்திலாத நிலைமையும்
 காண்தோறசுரர் குழாம் *
 தொலைப் பெய்த நேமி எந்தாய் *
 தொல்லை ஊழி சுருங்கலதே || 90 ||

சுருங்குறி வெண்ணை *
 தொடு உண்ட கள்வனை *
 வையம் முற்றும் ஒருங்குற உண்ட *
 பெரு வயிற்றாளனை *
 மாவலி மாட்டு இருங்குறள் ஆகி இசைய ஓர் மூவடி
 வேண்டிச் சென்ற *
 பெருங்கிறியானை அல்லால் *
 அடியேன் நெஞ்சம் பேணலதே || 91 ||

பேணலம் இல்லா அரக்கர் *
 முந்நீர பெரும் பதிவாய் *
 நீள் நகர் நீள் எரி வைத்தருளாய் என்று *
 நின்னை விண்ணோர் தாள் நிலம் தோய்ந்து தொழுவர்
 நின் மூர்த்தி பல் கூற்றில் ஒன்று *
 காணலும் ஆங்கொல் என்றே *
 வைகல் மாலையும் காலையுமே || 92 ||

காலை வெய்யோற்கு முன் ஓட்டுக்கொடுத்த *
 கங்குல் குறும்பர் *
 மாலை வெய்யோன் பட *
 வையகம் பாவுவர் *
 அன்ன கண்டும் காலை நல் ஞானத் துறை

படிந்தாடிக் கண் போது செய்து *
 மாலை நல் நாவில் கொள்ளார் *
 நினையார் அவன் மைப் படியே || 93 ||

மைப் படி மேனியும் *
 செந்தாமரைக் கண்ணும் வைதிகரே *
 மெய்ப் படியால் *
 உன் திரு அடிச் சூடும் தகைமையினார் *
 எப்படி ஊர் ஆமிலைக்கக் குருட்டா மிலைக்கும் என்னும் *
 அப்படி யானும் சொன்னேன் *
 அடியேன் மற்று யாதென்பனே || 94 ||

‡ யாதானும் ஓர் ஆக்கையில் புக்கு *
 அங்காப்புண்டும் ஆப்பவிழ்ந்தும் மூதாவியில் தடுமாறும் *
 உயிர் முன்னமே *
 அதனால் யாதானும் பற்றி நீங்கும் விரதத்தை
 நல் வீடு செய்யும் *
 மாதாவினைப் பிதுவை *
 திருமாலை வணங்குவனே || 95 ||

வணங்கும் துறைகள் பல பல ஆக்கி *
 மதி விகற்பால் பிணங்கும் சமயம் *
 பல பல ஆக்கி *
 அவை அவைதோறணங்கும் பல பல ஆக்கி
 நின் மூர்த்தி பரப்பி வைத்தாய் *
 இணங்கு நின்னோரை இல்லாய் *
 நின் கண் வேட்கை எழுவிப்பனே || 96 ||

எழுவதும் மீண்டே *
 படுவதும் பட்டு *
 எனை ஊழிகள் போய்க் கழிவதும் *
 கண்டு கண்டெள்கல் அல்லால் *
 இமையோர்கள் குழாம் தொழுவதும் சூழ்வதும்
 செய் தொல்லை மாலைக் கண்ணாரக் கண்டு *
 கழிவதோர் காதல் உற்றார்க்கும் *
 உண்டோ கண்கள் துஞ்சுதலே || 97 ||

துஞ்சா முனிவரும் *
 அல்லாதவரும் தொடர நின்ற *
 எஞ்சாப் பிறவி இடர் கடிவான் *
 இமையோர் தமக்கும் தன் சார்விலாத தனிப் பெரு
 மூர்த்தி தன் மாயம் செவ்வே *
 நெஞ்சால் நினைப்பரிதால் *
 வெண்ணெய் ஊண் என்னும் ஈனச் சொல்லே || 98 ||

‡ ஈனச் சொல்லாயினும் ஆக *
 எறி திரை வையம் முற்றும் *
 ஏனத்துருவாய் இடந்த பிரான் *
 இருங்கற்பகம் சேர் வானத்தவர்க்கும் அல்லாதவர்க்கும்
 மற்றெல்லாயவர்க்கும் *
 ஞானப் பிரானை அல்லால் இல்லை *
 நான் கண்ட நல்லதுவே || 99 ||

‡ நல்லார் நவில் குருகூர் நகரான் *
 திருமால் திருப்பேர் *
 வல்லார் அடிக் கண்ணி சூடிய *

மாறன் விண்ணப்பம் செய்த சொல்லார் தொடையல்

இந் நூறும் வல்லார் அழுந்தார் பிறப்பாம் *

பொல்லா அருவினை *

மாயவன் சேற்றள்ளல் பொய்ந் நிலத்தே || 100 ||

தசக அடிவரவு — பொய் அரியன் சூட்டு இசை என்றும் மலை வாசகம் ஊழி

உறுகின்ற சுருங்கு செக்கர்

திருவிருத்தம் முற்றிற்று

நம்மாழ்வார் திருவடிகளே சரணம்